

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 29. april 2021

Sag BS-19931/2020-OLR
(3. afdeling)

Advokatnævnet
(advokat [...])

mod

Advokat [indklagede]

[Byretten] har den 7. oktober 2019 afsagt dom i 1. instans (sag BS-50622/2018- [...]). Procesbevillingsnævnet har den 20. april 2020 meddelt Advokatnævnet tilladelse til at anke dommen.

Landsdommerne Bo Østergaard, Bodil Dalgaard Hammer og Thomas Smed (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 21. november 2018 (sagsnr. 2018-1452).

Indstævnte, advokat [indklagede], har påstået dommen stadfæstet, subsidiært formildelse.

Forklaringer

Advokat [indklagede] har supplerende forklaret, at han i over 20 år har arbejdet med sager om injurier, mortifikation og ytringsfrihed. Den omhandlede sag var således inden for hans kerneområde. Han har haft mange sager mod advokat [modpartens advokat], der også er meget erfaren på området.

Hans fuldmægtig skulle gennemgå sagens bilag for at præcisere mortifikationspåstanden. Der var frist for påstandsdokument 14 dage senere, men han fandt det nødvendigt at formulere påstandene allerede i det processkrift, der blev sendt den 16. maj 2018, idet han havde fokus på, at modparten skulle have påstandene hurtigst muligt. Han fremlagde bilag 15 for en ordens skyld.

Han og advokat [modpartens advokat] fulgte begge den praksis, at de sendte kopi af processkrifter til modparten ved en separat mail. Det er alene hans fejl, at processkriftet ikke blev sendt til advokat [modpartens advokat] den pågældende aften. Han forventede ikke, at hans fuldmægtig sendte processkriftet til advokat [modpartens advokat] om aftenen, men hun skulle om torsdagen følge op på, at processkriftet var fremsendt korrekt. Han ville på ingen måde forholde advokat [modpartens advokat] processkriftet, men ønskede tværtimod, at han fik det hurtigst muligt. Han reparerede da også fejlen med det samme, da den blev opdaget fredag morgen.

Hans fuldmægtig havde ikke noget ansvar for den manglende fremsendelse om aftenen, men det forekommer ofte på hans kontor, at hans medarbejdere skriver til ham om aftenen og spørger, om et processkrift eller lign. er blevet sendt.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Højesteret har i dom af 12. december 2017 (UfR 2018.1160) anført, at det ligger i den prøvelsesordning, der gælder vedrørende Advokatnævnets kendelser, at domstolene har adgang til at foretage en udtømmende prøvelse af Advokatnævnets vurdering af "god advokatskik", herunder om en eventuel tilsidesættelse af god advokatskik må anses for grov. Prøvelsesordningen indebærer imidlertid ikke, at domstolene nødvendigvis skal tilsidesætte Advokatnævnets afgørelse, fordi der kan rejses en vis tvivl om nævnets vurdering. Domstolene må således særskilt vurdere, om der er fornødent grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse.

Det fremgår af pkt. 18.2 i de advokatetiske regler, at advokaten ikke uden forudgående eller samtidig meddelelse til modparten må rette henvendelse om sagen til dommeren eller andre, der behandler tvister, eller forsyne disse med bilag, notater eller dokumenter, og at advokaten senest samtidig skal forsyne modparten med kopi af det således fremsendte.

Advokat [indklagede] sendte den 16. maj 2018 kl. 19.19 pr. mail et processkrift med et bilag til [byretten], men sendte først processkriftet og bilaget til modparten ved en mail den 18. maj 2018 kl. 8.16.

Landsretten finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets vurdering, hvorefter advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke at have sendt det omhandlede processkrift til modparten samtidig med fremsendelsen til retten. Advokat [indklagede]s forklaring om årsagen til, at processkriftet ikke blev sendt til modparten samtidig med fremsendelsen til retten, og det forhold, at advokat [indklagede] af egen drift sendte processkriftet til modparten den 18. maj 2018 kl. 8.16, kan ikke føre til et andet resultat. Der er heller ikke grundlag for at fastslå, at Advokatnævnets begrundelse for afgørelsen er utilstrækkelig.

Landsretten tiltræder, at sanktionen er fastsat til en bøde på 10.000 kr.

Landsretten stadfæster herefter Advokatnævnets kendelse af 21. november 2018.

Efter sagens udfald skal advokat [indklagede] i sagsomkostninger for begge retter betale 25.750 kr. til Advokatnævnet. 25.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms og 750 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets kendelse af 21. november 2018 (sagsnr. 2018-1452) stadfæstes.

I sagsomkostninger for begge retter skal advokat [indklagede] betale 25.750 kr. til Advokatnævnet.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.